GUDS STAD

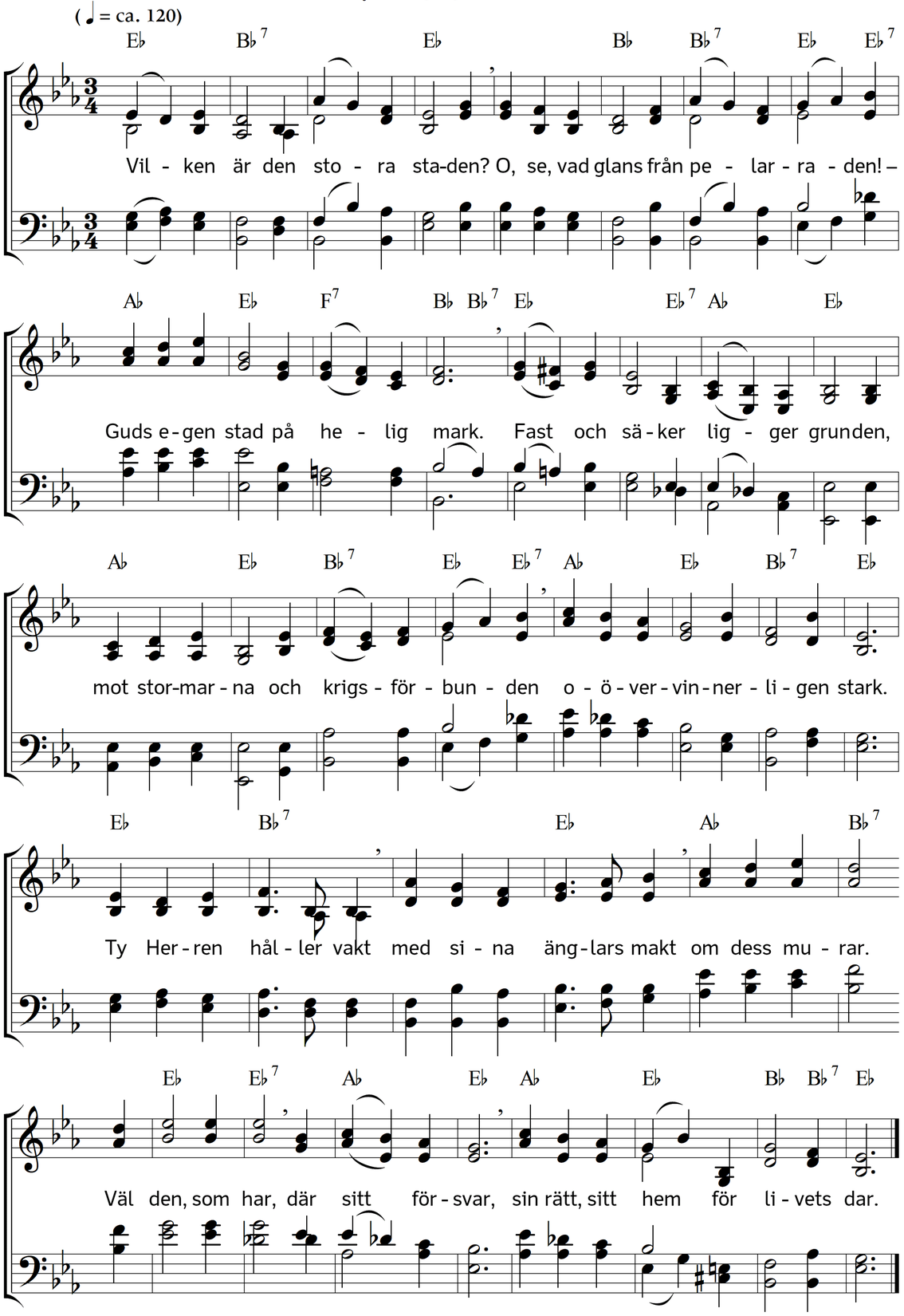

2. Där en konung hög och mäktig,
och med en gyllne krona präktig,
för evig tid har rest sin tron.
Han välsignelser utdelar,
och honom aldrig något felar.
Hans namn är höge Fadrens son.
Han är så rik och god.
Han har stort tålamod
med de sina.
Nu gammal, ung,
stäm upp och sjung
hans lov som frälsare och kung!

3. Stora ting i dig förkunnas,
och vederkvickelse förrunnas
åt mången trött och törstig själ.
Du av Gud fått livets manna,
Guds evangelium det sanna
med frälsning åt var syndaträl.
Här ljuder livets ord
för himmel och för jord
lika härligt.
Guds egen röst
här bjuder tröst
åt alla, som han återlöst.

4. Hör, vad bud, som till oss ända!
De fjärran folk från världens ända
begynt att nalkas Sions port.
Länge de i mörker dvaldes,
till sist dock även de utvaldes
att se, vad Gud med oss har gjort.
"Var är Guds ende son?
Var är hans nådetron?"
skall man fråga.
Snart vitt och brett
han skönjes lätt.
Han kommer i sin härlighet.

5. Oss ej höves hopplöst sörja.
En framtid skall det visst förspörja.
Guds folk förökar sig med fart.
Tidens tecken det bebåda.
Du själv skall ock din lust få skåda,
Guds dag skall göra allting klart.
Upplyfter er och ser!
Si, natten är ej mer.
Folken vakna.
Vid österns bryn
går för vår syn
re'n morgonstjärnan fram ur skyn.

6. Sions stad! Se löftet flammar!
En mor du blir för Jakobs stammar,
för släkten, folk och tungomål.
Ifrån öster och från väster
de samla sig till dina fäster
i stillhet utan larm och prål.
Låt upp din tempelsal
och bjud dem skugga sval!
Pris och ära!
Ur syndabot,
ur hjärtesot,
förlossar Herren Sebaot.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/1488/